

Het WMO-loket is er voor mensen die een beroep doen op de gemeente voor hulpmiddelen. Chronisch zieke patiënten en mensen met een beperking zijn afhankelijk van die hulpmiddelen. Als zo'n hulpmiddel stuk gaat dan moet het worden vervangen. Mensen die chronisch ziek zijn worden niet meer beter en in veel gevallen verslechtert hun situatie. Ze kloppen niet voor hun lol aan bij het Amstelveenloket.

Bij de SP is bekend dat er mensen zijn die ondanks hun ziekte of beperking, om hun hulpmiddel te krijgen of te laten vervangen tegen een muur van bureaucratie aanlopen om dan te horen dat hun verzoek wordt afgewezen. Ze moeten dan in bezwaar gaan, klachten indienen, enz. enz. Totdat mensen het uiteindelijk opgeven. Bij de SP is een schrijnend geval bekend van een chronisch zieke uitkeringsgerechtigde die nu geld moet gaan lenen bij de kinderen om het hulpmiddel vervangen te krijgen. Iemand die dus het bijltje erbij heeft neergegoid.

Vragen:

- Is de wethouder bekend met de boven beschreven ontmoedigingspraktijken ten aanzien van chronisch zieken en mensen met een beperking?
- Wat is het beleid ten aanzien van deze doelgroepen?
- Is de wethouder het met de SP eens, dat chronisch zieken en mensen met een beperking het al zwaar genoeg hebben en juist alle medewerking zouden moeten krijgen van het Amstelveen-loket in plaats van tegenwerking?
- Is de wethouder het met de SP eens dat er geen discussie zou moeten ontstaan over het wel of niet toekennen van een hulpmiddel dat vervangen moet worden voor mensen die nooit meer beter zullen, maar eerder verslechteren?
- Is de wethouder bereid om de procedure bij het aanvragen of vervangen bij het Amstelveenloket van een hulpmiddel te vereenvoudigen en te versnellen?

Marina Casadei
SP